

Publicerad 2011-12-22 21:15 av CRAIDLARN

Här kommer en liten förhandsvisning ur min debutroman Nattens Lovsång. Den kommer att finnas i alla bokhandlar på nätet, och om folk vill även i de "riktiga" bokhandlarna i slutet av februari. Är ni intresserade av att få uppdateringar i mitt arbete så är

NATTENS LOVSÅNG (förhandsläsning)

Jag hade sovit en stund när jag vaknade och upptäckte att mitt fönster var vidöppet och att gardinerna blåste kraftigt.

Jag lyssnade spánt, en kvinnoröst viskade svagt mitt namn, precis som i min dröm för ett par dagar sedan, innan fönstret blåste igen med sådan kraft att glaset sprack och splitter for in i rummet.

Jag for upp ur sängen och då slog det mig.

Min syster!

Jag sprang så fort jag kunde in i hennes rum men hon var inte där.

Det enda jag såg var gardinerna som fladdrade och fönstret som var krossat, precis som mitt. Jag gick fram till fönstret och tittade ut.

Det jag såg fick mina leder att frysa till is.

På stigen ner till sjön hasade sig en flicka fram med sitt vita nattlinne fladdrande runt benen som var lika vita som snö.

Någonstans i bakhuvudet förstod jag att det var Melraise som var fast i ett drömligt tillstånd men allt såg så fel ut.

Nattlinnet borde inte ha kunnat fladdra då det var helt vindstilla ute. Jag kommer ihåg att jag tittade bort mot träden. Deras tysta och stilla svar fick mig att rysa.

Jag tvingade mig att reagera och sprang ut ur slottet och fram till min syster.

När jag såg hennes tillstånd förstod jag att det var allvarligt.

Hon släpade sig fram med blicken fäst mot marken. Jag tog tag i henne men kunde inte rubba hennes gång. Huden var alldeles kall och vit.

En impuls fick mig att ta bort håret från hennes nacke och jag visste vad jag skulle få se.

En röd fläck med två små hugg i mitten var fäst i hennes hals, det såg ut som om hon blivit biten av något djur.

När jag insåg likheten med Melraise märke och det märke jag sett i min dröm började jag darra.

Mina tankar var ett enda virrvarr. Vad är det som händer. Varför händer detta oss? Först min dröm, sedan mina konstiga tankar om min syster och nu detta. Allt händer så fort.

Min blick var fastfrusen på Melraise märke i halsen och hon verkade märka det för hon lyfte sitt huvud och drog väsande tillbaka överläppen. Hennes mun var vidöppen och hennes ögon blixtrade.

Hon tog tag i mig och slängde iväg mig med övermänsklig kraft och jag slog i marken med en våldsam stöt.

Jag flämtade och försökte återfå min andning medan

Melraise med förnyad kraft gled ner mot vattenkrönet som nu var i våldsamt upplopp. Det påminde om ett vattenfall som for uppåt istället för nedåt som det borde och sedan verkade vattnet krypa upp från sjön och kom farande mot Melraise med en våldsam fart.

Jag stirrade med stora ögon när vattnet nådde fram till henne och gled uppför hennes ben innan det for tillbaka med sådan kraft att Melraise for på rygg och åkte efter med benen före.

Tydligen drog vattnet ner henne i sjön för hon försvann och vattnet började koka i uppror.

Jag minns paniken som for över mig som en explosion. Jag skrek och viftade med armarna, försökte frammana min syster igen. Minnen och bilder for förbi mina ögon i sekundschnabba intervaller.

Ena sekunden såg jag hur Melraise sprang genom skogen med håret lyft av vindens varma andetag med hennes mun krökt i ett hänfört leende.

Andra sekunden såg jag hur hon hasade sig fram mot sjön. Kontrasten mellan min syster tidigare och hur hon varit nyss fick mig att vilja gråta.

Vattnet i sjön blev plötsligt helt stilla. Inte en krusning syntes på ytan. Det såg bedrägligt lugnt ut.

Paniken som hade haft min kropp i sitt grepp släppte sakta och jag började andas med jämnare andetag. Till slut kände jag mig tillräckligt lugn för att börja fundera på vad jag skulle ta mig till.

Därför var jag inte beredd utan skrek till när sjön började koka och Melraise kastades upp ur vattnen och landade ett par meter från mig.

Hon hade ett saligt uttryck i sitt ansikte och hon var blodig runt munnen. Hennes nattlinne var klistrat runt hennes kropp och utmärkte hennes kvinnliga former. Hon rörde kroppen förföriskt, mumlade och stönade om vartannat.

Till slut ryckte hennes kropp till och hon lyfte magen mot skyn och ur hennes mun kom ett omänskligt skrik som bara steg och steg i volym innan hon sjönk ner mot marken och svimmade.

Tystnaden kändes plötsligt högre och mer hotfull än det tidigare oväsendet.

Jag visste inte vad jag skulle göra. Hon såg så fridfull ut där hon låg på rygg, alldeles genomvåt och med blod smetat runt munnen och håret. Hon hade ett njutningsfullt uttryck i sitt ansikte. Det såg ut som om hon sov.

Jag hörde hur porten öppnades uppe vid slottet och såg min far komma gående ner mot oss.

Konstigt, tänkte jag, han verkar inte ha bråttom. När han kom fram förstod jag varför.

Han kastade bara en snabb blick på Melraise och nickade. Han verkade förstå vad som hänt för han lyfte upp henne och sade åt mig att följa efter.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren CRAIDLARN med Poeter.se id #17752 innehar upphovsrätten